

ΝΕΟΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
ΥΕΝΪ ΚΙΒΡΙΣ ΔΕΡΝΕΪ
NEW CYPRUS ASSOCIATION

Και προχωράμε...

Οι πρόσφατες διαπραγματεύσεις στη Γενεύη σε διμερές και σε πολυμερές επίπεδο κατέδειξαν ότι όλοι οι εμπλεκόμενοι επιθυμούν και εργάζονται συστηματικά για την εξεύρεση, επιτέλους, λύσεως του χρονίζοντος Κυπριακού προβλήματος.

Είναι η πρώτη φορά στην ιστορία των σαράντα δύο, τόσων, χρόνων που έχουμε συνομιλίες για το πρόβλημα αυτό, που οι δύο Κοινότητες έχουν συγκεκριμενοποιήσει τόσο πολύ τις διαφορές τους και έχουν φθάσει τόσο κοντά στη διατύπωση αποδεκτών, γι αυτές, διευθετήσεων συμπεριλαμβανομένων και χαρτών που να οριοθετούν τις γεωγραφικές περιοχές που θα διοικούνται από την κάθε συνιστώσα πολιτεία. Είναι, επίσης, η πρώτη φορά από την εγκαθίδρυση της Κυπριακής Δημοκρατίας το 1960 που οι Συμφωνίες Εγγυήσεως που υπεγράφησαν τότε από τις τρεις χώρες, Ελλάδα, Τουρκία και Αγγλία, μαζί με τους εκπροσώπους της Κυπριακής Δημοκρατίας, τον τότε Πρόεδρο, (Αρχιεπίσκοπο Μακάριο,) και τον τότε Αντιπρόεδρο, (Φατίλ Κουτσιούκ), συζητούνται και πάλιν από τα ίδια Μέρη για την κατάργησή τους ή, ενδεχομένως, για την τροποποίησή τους. Μια τροποποίηση «έτσι που το αίσθημα ασφάλειας που θα παρέχει στη μια Κοινότητα να μην προκαλεί αίσθημα ανασφάλειας στην άλλη Κοινότητα», όπως πολύ σοφά συμφώνησαν οι δυο σημερινοί Κύπριοι Ηγέτες, ο Πρόεδρος Αναστασιάδης και ο Ηγέτης της Τ/Κ Κοινότητας, Ακιντζί.

Το στρατηγικής σημασίας ερώτημα που τίθεται αυτή τη στιγμή είναι γιατί καταλήξαμε σήμερα, ύστερα από τόσα χρόνια διαβουλεύσεων, να συζητούμε εξαντλητικά όλες τις πτυχές του Κυπριακού με στόχο να βρούμε μια αμοιβαία αποδεκτή διευθέτηση; Σίγουρα οι λόγοι είναι πολλοί, αλλά θα μπορούσαμε να πούμε ότι η κύρια και βασική συναίνεση προήλθε από την Τουρκία η οποία ελέγχει στρατηγικά τις πρωτοβουλίες των Ηγετών της Τουρκοκυπριακής Κοινότητας. Και γιατί άραγε; Ασφαλώς, και εδώ συντρέχουν πολλοί και διάφοροι εξωτερικοί και εσωτερικοί παράγοντες ένας από τους οποίους σχετίζεται, σίγουρα, με την ευκαιρία και τη δυνατότητα η Τουρκία να ωφεληθεί από την ύπαρξη αξιοποιήσιμων μεγάλων ποσοτήτων υδρογονανθράκων στην Ανατολική Μεσόγειο, κάτι που δεν υπήρχε κατά τις διαπραγματεύσεις του 2004. Είναι παραδεκτό από όλους ότι για το θέμα της εμπορικής αξιοποίησης των υδρογονανθράκων της Ανατολικής Μεσογείου από την Τουρκία, η Κύπρος μπορεί να διαδραματίσει σημαντικό είτε θετικό είτε αρνητικό ρόλο.

Υποδεικνύεται ότι στις διαπραγματεύσεις για μια διαδικασία με προοπτική επιτυχούς κατάληξης οι ειδικοί για το θέμα, (πχ William Healy, Roger Fisher), συμβουλεύουν όπως οι διαπραγματευτές επικεντρώνονται στο τι ενδιαφέρει την άλλη πλευρά και ποιοι είναι οι στόχοι της και όχι στις θέσεις που αυτή διατυπώνει. Επομένως και στη δική μας περίπτωση η Ελληνοκυπριακή πλευρά οφείλει να διαμορφώσει τη σχετική διαπραγματευτική πολιτική της έτσι ώστε να πετύχει τους στόχους της ενώ ταυτόχρονα κατανοεί και, όπου μπορεί, συναινεί και στην ικανοποίηση των βασικών στόχων της άλλης πλευράς. Το ίδιο, βέβαια, πρέπει να ισχύει αντίστοιχα και για την Τουρκοκυπριακή και την Τουρκική πλευρά. Μια προσέγγιση win-win είναι η μόνη που μπορεί να φέρει τα επιθυμητά αποτελέσματα και για τις δυο πλευρές.

Μια ανακεφαλαίωση:

(ι) οι δυο Κοινότητες της Κύπρου θέλουν και επιδιώκουν να καταλήξουν σε ένα λειτουργικό πολιτικό σύστημα ΔΔΟ με στενά συνεργαζόμενες τις δυο συνιστώσες Πολιτείες για το καλό και την πρόοδο όλων των πολιτών τους ως σύνολου.

(ιι) η Τουρκία έχει λόγους και κίνητρα να θέλει, εκτός και για άλλους λόγους, να επιτευχθεί μια μακράς διάρκειας ειρήνη στην Κύπρο για να μπορεί να αξιοποιήσει τη δυνατότητα για ένα μακράς διάρκειας οικονομικό όφελος από τα σημαντικά κοιτάσματα υδρογονανθράκων στην Ανατολική Μεσόγειο συμπεριλαμβανομένων και των αποθεμάτων στην Κυπριακή ΑΟΖ.

(ιιι) οι Διεθνείς παίκτες και τα εμπλεκόμενα συμφέροντά τους στην ταραγμένη περιοχή της Μέσης Ανατολής επιθυμούν να καταστεί η Κύπρος ένα υπόδειγμα σταθερότητας αλλά και ειρηνικής συμβίωσης κοινοτήτων με διαφορετική θρησκεία, γλώσσα και πολιτιστικές καταβολές. Έτσι, μια Κύπρος μέλος της Ε.Ε. που να λειτουργεί σαν η Ελβετία της Ανατολικής Μεσογείου, θα είναι μια διευθέτηση που θα ωφελεί όλες τις εμπλεκόμενες πλευρές.

Έτσι, τώρα που «τα άστρα είναι ευθυγραμμισμένα» κατά τον Άϊντα είναι καθήκον όλων μας να πάρουμε τα πιθανά ρίσκα για να πετύχουμε μια ειρηνική Κύπρο γιατί η τυχόν αδιαφορία «της μη ανάληψης των αναγκαίων ρίσκων, θα είναι όπως η όλη κατάσταση υποτροπιάσει επικίνδυνα», κατά μια παράφραση των δηλώσεων του κ. Γιούγκερ.

Ας προχωρήσουμε λοιπόν σταθερά σε όλα τα εναπομείναντα βήματα για την τελική διευθέτηση του Κυπριακού.

Δρ Γιώργος Δ. Χριστοδουλίδης,

Μέλος της Συντονιστικής Επιτροπής

του Νεοκυπριακού Συνδέσμου

13/01/2017